

Primejdii și analogie.

„Tribuna“ din Arad a semnalat o nouă primejdie, ce amenință granița română din Banat. Am dat și noi altă țară știrea și acum revenim asupra ei, apreciându-o din două puncte de vedere, marcate prin cele două cuvinte din titlul acestui articol.

După informația „Tribunei“, ministrul de interne voiește să modifice statutele „Comunității de avere“ a granițelor bănățeni în sensul, ca să aducă în dependență directă de el pe toți funcționarii graniței și totodată să poată propaga mai intensiv maghiarizarea prin învățatorii numiți tot de el în școlile susținute de „Comunitatea de avere“.

Dacă știrea e exactă — în ceea ce cunoscând împrejurările și starea lucrurilor din graniță, nu avem motive a ne îndoi, — atunci realizarea ei nu e altceva, decât *statificarea graniței* în administrație și instrucție, iar cu alte cuvinte, aceasta „statificare“ înseamnă degradarea graniței cu toate averile ei, la o unealtă a stăpânirii. Dacă statutele se vor modifica în sensul indicat mai sus, în câți-va ani vor năpădi în graniță învățatorii și funcționarii unguri, ovrei sau renegați, până sus la prezidenție și aceștia vor dirija afacerile granițelor, ca și când moșii și strămoșii lor ar fi sângerat pentru patrie și tron! Exemplu palpabil este gimnaziul lui Burdia, gimnaziu întemeiat cu bani granițerești, care însă, în virtutea dreptului de a numi profesorii statul — găzduiește numai profesori unguri.

Iată deci primejdia, în fața căreia datorii suntem a urmări cu cea mai mare atenție desfășurarea lucrurilor și a lua lupta legală, dar energetică contra cutropirii proiectate, nu numai elementele cinstite din gra-

niță, ci întreg românismul de putindenea.

Aceasta ne este datorința supremă națională: a apăra o fortăreață, pe care dușmanul (în cazul de față: guvernul) vrea să ne-o răpească. Și sperăm, ca cu toții ne vom face datoria, ca și de alte dați, când se ridică amenințător la orizont vre-un nou primejdios.

Dar lucrul, pe lângă primejdia ce o ascunde în sine, este foarte instructiv în mijlocul stărilor noastre.

Burdia d. e. poate vedea cu ochii starea proastă, în care a ajuns. El s'a arătat ca cel mai fidel și mai supus aderent al stăpânitorilor și iată, că azi stăpânitorii îi deneagă ori ce încredere. Căci ce alta însemnează nizuința guvernului, de a-și câștiga dreptul pentru numirea funcționarilor și revizuirea socotelilor „Comunității de avere“?

Iată unde duce slugărnicia la Burdia. Maghiarii, ca și noi, nu pot suferi pe târători și slugărnici, dar îi folosesc de unealtă pentru scopurile lor. Așa e acum cazul lui Burdia. După ce le va fi făcut toate pe potă, el va fi cel dintâiu pe care stăpânitorii îl vor da afară din postul de prezident, pe care l-a ocupat, precum bine știu ei, numai prin o uricioasă lingușire și slugărnicie.

O alămaie stoarsă — așa e Burdia, — care să aruncă de obicei pe gunoii!

Dar să mergem mai departe. Intre rolul, ce-l joacă Burdia și rolul la care s'a dat trifoliul Mangra-Brote-Slavici, este o frapantă analogie.

Burdia a făcut în mai mic, ceea ce trifoliul voiește să facă în mare.

Burdia a dat plainici pe granițeri și interesele lor guvernului — același lucru vrea să-l facă trifoliul pentru întreg neamul nostru din Ungaria, dacă i-ar sta în putință.

Burdia a intrat în partidul guvernamental și și-a întemeiat cu banii dați de guvern o foaie — același lucru l-a făcut Mangra și soții, căci ideea unei foi nu e încă răpăsită.

Va să zică, aceeași cale o bate trifoliul, pe care merge mai de mult Burdia. Sfârșitul căii lui Burdia? *Ingenuchierea totală a graniței*. Același sfârșit l-ar avea pentru cauza română și încercările meschine ale lui Mangra-Brote-Slavici, calea fiind identică.

Ori cine, ori ce Român cu durere pentru neamul său, poate vedea jocul frivol și periculos, la care s'a dat, fără scrupul și fără remușcare de conștiință, trifoliul mangrist. Iar cazul mai nou cu granița severineană, ce l-am semnalat și noi după „Tribuna“ trebuie să servească fiecăruia de — un *memento!*

»Times« despre chestia naționalităților. »Times« publică un articol, în care se ocupă cu situația din Ungaria. Ziarul constată că partizanii lui Tisza au redus numărul deputaților naționalităților, cu toate acestea, însă, chestia naționalităților nu este rezolvată. Dela retragerea sa, contele Tisza a putut să învețe mult și se bucură de mare simpatie în streinătate. Dânsul trebuie să știe, că *influența lui puternică rămâne neutralizată pe jumătate, dacă nu încearcă să se apropie de politiciii naționalităților cu simț armonios și cu răbdare*, cum făcuse pe vremuri Francisc Deák.

Ca curiozitate amintim, că șovinistul »Bud. Hirli.« redă acest articol în un lung extras, dar în șirele introductive își face observarea, că »e regretabil, că în aprecierea mișcărilor de naționalitate, articolul e în plină rătăcire și luând de bani buni acuzele nebazate ale agitatorilor, nu observă că *simpatia și simțul de răbdare nu e numai însușirea lui Tisza, ci și a politiceii maghiare față de naționalități*«.

Și aceste le scrie arhișovinistul »Bud. Hirli.« Cătă nerușinare!

Socialiștii și discursul Kaiserului. Socialiștii din Berlin au avut Duminecă 33 de adunări populare, în cari s-au ocupat și cu discursul de la Königsberg al împăratului Wilhelm. În intruniri s'a primit aceeași moțiune: să se convoace imediat parlamentul, care să respingă tendințele spre absolutism. Tot odată cer garanții constituționale contra abuzurilor absolutismului.

Agentii români ai guvernului unguresc.

Sub titlul acesta, ziarul „Seara“ publică o corespondență mai lungă din Budapesta, în care resumează campania de distrugere și serviciul de samsari necinstiți a trifoliului Brote-Mangra-Slavici. Dăm din această interesantă corespondență următoarele părți:

Indată ce guvernul unguresc s'a convins, că partidul național reprezintă politica întregului popor românesc dela noi și că, prin lupta lui energetică, acest partid a provocat oare-care teamă și respect până și în cele mai înalte sfere politice din Viena, de unde se cere cu stăruință pacea națională în Ungaria, — au și început uneltirile cele mai perfide și atacurile cele mai violente în contrafrunțașilor partidului național.

Toate repetitele tratative de pace ale lui Khuen-Hedervary și Tisza, n'au alt scop decât să înlăture din viața politică a Românilor programul dela 1881, care pretinde autonomia lor națională. În acest scop, trebuie slăbit, compromis și în cele din urmă chiar spulberat partidul lor național.

Dar cetatea politică a Românilor e tare. Ea nu poate fi cucerită prin asalt. Mai rămâne de încercat un singur mijloc: introducerea calului troian în cetatea partidului național. Dar agenți trădători nu s'au găsit printre conducătorii Românilor. De aceea a fost înviat din morți, după o slujbă mistică a răposatului preot Câm-

»FOILETONUL GAZ. TARNS.«

Cumpănă.

Norii se țineau lanț, se rostogoleau în toate părțile, luându-și fel de fel de chipuri, vind îngrozitor; iar în urmă se domoleau o clipă, fierbeau fără vuet colo sus pe boltă și apoi de-odată mugeau mai cumplit și se învârteau de credeai, că tot noianul acela vânt avea să se nârue asupra pământului!

Sevasta sta în pragul ușei cu mâinile în solduri, cu ochii mari deschiși, aprinși, supuși de frică, cu gura strânsă de teama ce o înflora și privea înlemnită la frământarea înălțimilor cenușii, ascultând acel zvon ce cutremura cerul.

— Doamne! Doamne! Ce mai pa-coste pe capul nostru! Ce se vor face ogoarele noastre; ce ne vom face noi la iarnă? Doamne, iartă necredința poporului tău!

Ridică ochii într'un avânt cucernic, împreună mâinile ca pentru închinare și rămase așa nemișcată în prag.

Un zgomot venit din dosul ușei și Ioan Toașcă, zgribulit într'un suman cu mânecile lungi, cu o pălărie soioasă în cap, cu fața zbârcită și murdară, din care eșia în afară un nas cărn, bărbia încovolată și mustețile cafenii, se opri în prag

și atunci parcă și fața lui luă o întipărire de groază și parcă toate gândurile, ce le avuse mai înainte, se împărțeau în fața acestei puteri a naturii.

Femeia se întoarse spre bărbat și îl privi rugătoare.

— Nu te du Ioane, ascultă ce-ți spun eu; mare-i Dumnezeu cel sfânt, mare-i puterea lui și de vom avea încredere în el, va fi întotdeauna bine de noi.

Ion clătină capul său flocos și în ochi îi sclipiră ca două vâpăi:

— Mă duc!

— Uite Ioane dragă ce furtună, ce vijelie; are să te înecă apa, are să te... ferească Dumnezeu... Și se bătu cu palma peste gură, căutând să îndepărteze gândul cel rău.

— Să mă lași în pace femeie! Ce crezi tu, că și bărbații is așa de fricoși ca muierile? Și-apoi ce vrei să-mi las uneltele în drum? Nu, nu se poate! Mă duc, căci dacă nu le am, poate să mă găsească moarte și aci!

O sulită de foc brăzdă văzduhul, înălțimea clocoti și un pocnet răsună, se rostogoli și se pierdu departe.

Ion tresări, pe față i-se întipări frica și în ochi îi puteai ceti șovăirea: dar îndată chipul său se schimbă și o hotărâre puternică îi puteai vedea în față:

— Mă duc femeie. Fie ce-o fi, eu nu

pot să-mi las plugul și plăvanii în mijlocul câmpului!

— Ioane nu te du... Simt, că are să fie rău... nu-ți lăsa femeia așa singură în vremurile astea vijloase; e păcat, pentru numele lui Dumnezeu!

— Ia lasă-mă măi femeie cu D-zeul și cu păcatul tău. Mă duc și pace bună! Plecă.

Sevasta se uită mult, mult în urma lui până ce-l văzu cotind la dreapta; apoi făcu o cruce mare, șoptind:

— Doamne, ține-l în pază, iartă vorba lui... E și el om ca ori-care altul!

Intră apoi în casă. Înăuntru era întunec besnă, încât de-abia, de-abia mai deosibiai lăvițele și cuptorul și numai icoana Maicii Domnului, care avea chenar aurit, strălucia în întunec.

Sevasta cu sufletul plin de grijă și teamă, scociori prin fundul unui sipet cu boarfe și scoase un capăt de lumânare dela Paști. O aprinse, o încălzi la capătul de jos și o lipi de marginea mesei. O lumină roșietică și murdară păta pereții curați ai odăiței.

Sevasta se puse în genunchi și cu mâinile împreunate, începu să îngâne o rugăciune. Afară furtuna vuia mereu și vântul aducea țipete prelungi prin horn.

Femeia eși iar afară și prin minte îi trecu un gând: să meargă să vadă pasă-

rile. Trecu, ținându-și fusta ridicată, prin ploaia care curgea parcă cu găleata și se opri la poarta gănilor. Vări capul prin boltă de fereastră și se uită înăuntru. Pe scândura care unea cei doi pereți bielele păsări stăteau ghemuite; cocoșul cu pennele sale roșii și strălucitoare sta în mijloc, ascultând parcă și el vuetul de afară, iar împrejurul lui sermaneale găini cu capetele confundate în pene se fereau să audă vijelia ce stăpânea văzduhul.

Dela coteț Sevasta trecu la grajdu vitelor, unde vaca, întinsă la pământ, ru mega încetul și numai părul i-se sburlia când vântul se furișea șuerător printre păreții stricați.

Dintr'un colț, câinele cel mare și flocos se repezi și începu a-se gudura pe lângă femeie; iar ea cu o mișcare blândă îl alungă de lângă dansa.

Se întoarse oftând în sălița casei și se puse să asculte acel zvon asurzitor, din când în când ridica capul, privia la ploaia care cădea cu înverșunare și șoptea încetșor:

— Ce vijelie! Doamne ține-l în paza ta.

Un vânt cumplit veni urlând, îi aruncă suflarea sa rece și pulberea ploii în față, luându-i vederile și apoi de-odată o pocnitură aspră învinse zgomotul furtunei. Sevasta tresări și întoarse capul, un salcăm se frânse în două.

eau, d-l Eugen Brote, faimosul »dictator« de odinioară, care încetase de mult a mai trăi politicește și nu mai apărea decât în fața tribunalelor românești, ca să dea seama de neregulile grave, săvârșite pe socoteala averii stăpânului său de ieri, d-l Dimitrie A. Sturza.

D. Eugen Brote a primit cu mare grabă chemarea ce i-se făcea. Din nenorocire, răspopitul Câmpean, samsarul necinstit al guvernului unguresc, a reușit să ademenească și pe d-l Ioan Slavici, prietenul părintelui Vasile Mangra. Acești patru oameni se credeau în stare, să compromită partidul național!

Campania lor și-au început-o, plini de speranță, chiar înainte de alegeri. Dar cu foarte multă prudență, de-ocamdată. Și anume, mai întâi de toate, prin articole anonime, în presa română de dincoace și dela d-voastră.

Se știe, că d-l Eugen Brote izbutise să strecoare, în »Tribuna« din Arad, un articol violent în contra partidului național pe motiv, că șefii lui ar fi primit să fiină conferința electorală din Sibiu în condițiunile impuse de guvern.

În aceeași vreme, d. Ion Slavici încercasă să publice un articol anonim identic într'un ziar popular foarte răspândit în România. Dar a fost surprins la timp și art colul a fost refuzat.

Astfel, prima încercare de discreditare a partidului național a fost zădărnicită...

A urmat apoi înființarea »Correspondenței române«, care a fost primită cu neîncredere la noi și în București, dar cu multă simpatie în cercurile guvernamentale ungurești. Se cunoaște povestea jalnică a suspectei »Correspondenței«.

Intr'adevăr, singurele subvenții, pe cari le primea »Correspondența română«, erau din partea guvernului unguresc. Știm pozitiv, că guvernul român, solicitat de directorii »Correspondenței române« n'a vroit să-i dea nici o atenție și bine a făcut. Întreprinderea era, în cazul cel mai bun, neserioasă și inutilă. Pe urmă s'a dovedit, că ea ar fi putut să devie primejdioasă pentru interesele naționale românești.

După falimentul »Correspondenței române«, d-l Brote și tovarășii lui s'au pus pe muncă mai discretă. Au început să colinde pe la preținși moderați din Ardeal, dar n'au avut noroc. Atunci li s'au deschis coloanele »Telegrafului român« pentru o campanie în contra partidului național.

Dar s'a petrecut un lucru extraordinar. Prin mijloace, pe cari le vom arăta la nevoie, d-l Brote și Slavici, deși nu mai sunt cetățeni ungari, ci au devenit cetățeni români, s'au pretat la uneltirile agentului provocator Câmpeanu și au fost introdusi, pe usa de din dos, la însuși prim-ministru ungar în audiență. D-l Slavici ascunde acest fapt, dar d-l Brote l'a mărturisit acumă cu trufie.

În aceste audiențe s'au făcut planurile campaniei prin »Telegraful român« în contra conducătorilor actuali ai partidului național și în prima linie în contra d-lui Dr. Iuliu Maniu, care răspunsese d-lui Brote și dase pe față acțiunea suspectă a tovarășilor.

Până la ce grad de îndrăzneală și de cinism a înaintat d-l Brote, în această campanie, o dovedește articolul său cel

mai nou din »Telegraful român«. Într-o formă naivă în aparență, d-sa se degradează la rolul de agent provocator al guvernului și denunță că partidul național ar primi »ajutoare« din România și ar urmări scopuri dușmănoase existenței statului!

Că aceste lucruri nu sunt înconștiențele unui om, care și-a pierdut rostul, se vede bine din graba, cu care guvernul a exploatat drin presa maghiară articolul d-lui Brote. Abea apăruse n-rul fatal din »Telegraful român« și ziariștii unguri l'au luat în exploatare, susținând cu mărturia mincinoasă a d-lui Brote, că partidul național ar fi primind bani din România pentru scopuri politice.

Rolul nefast al d-lui Brote și al tovarășilor săi se lămurește, astfel, pe deplin. Ne găsim în fața unei intrigi ticăloase, în care foștii naționaliști de la »Tribuna« vechi sunt uneltele criminale ale campaniei celei mai detestabile în contra intereselor naționale românești.

De altminteri, d-nii Brote și Slavici nu cad pentru prima dată în acest păcat. După ce ani de zile, au făcut pe radicalii naționali, combătând ca pe niște »trădători« pe moderații dela ziarul »Telegraful român«, care-i servește astăzi și care-l servește, tot ei au tratat la 1895—1896 cu Banffy, pentru desființarea partidului național în schimbul unei »legi electorale europenești«, precum se exprima d-l Slavici, care împreună cu d-l Brote recomandase Românilor de la noi să primească propunerile lui Banffy și să intre în partidul guvernamental unguresc, unde li se oferă patruzeci de mandate parlamentare.

Atuncea deși erau sprijiniți de două guverne — de guvernul Banffy și de guvernul Sturza — d-nii Brote și Slavici, cari lucrau de comun acord cu d-l Ioan Bănu, de la Academia Română, au fost făcuți inofensivi prin campania necruțătoare a d-lui Aurel C. Popovici, care a dat pe față toată ticăloșia tratativelor de împăcare.

Astăzi credem că nu se mai găsește nici un Român cinstit și cu atât mai puțin un guvern românesc, să se mai lase păcălit de aventurierii politici. Totuși este o datorie națională, ca să fie demascați din vreme acești trădători ai partidului național, cari sunt agenții provocatori ai guvernului unguresc.

Dela serbările din Reghin.

Brașov, 3 Sept. r. 1910.

I.

Sosit în Brașov și cetind rapoartele trimise »Gazetei« văd, că ele conțin multe lacune și sunt uneori atât de palide, încât nu pot reda nici pe departe măreția serbărilor culturale din Reghin. Ca scuză poate servi intrucâtva faptul, că raportorul »Gazetei« se afla într'o situațiune extraordinar de dificilă. Să fii raportorul conștient al unui ziar cotidian și ca atare să alergi zilnic de câte două-trei ori la oficiul poștal, ba la gara îndepărtată, ca să nu scapi trenurile, cari aveau să ducă scrisorile expresse la Brașov, să afli păreriile frunțașilor noștri despre chestiunile noastre politice și culturale dela ordinea zilei, să fii în același timp și

membrul corului bisericesc și să cânti la liturghie, la concert și la mesele întinse, pe lângă aceasta să stai de vorbă cu atâți cunoscuți și necunoscuți, cari ca ziarist te asediază cu întrebări și lămuriri, și pe deasupra să mai faci și curte dragălașelor și oacheșelor noastre Româncuțe — este într'adevăr o grea și obositoare chemare.

Ca pildă aduc prima zi a serbărilor: După un somn de 2 oare, căci celelalte oare de noapte și din zorile zilei ni le-a furat neobositul nostru căpitan din Săliște și taraful reintrecutului lăutar al munților Apusani, nenea Ghiuțiu, ne-am transportat obositele oase la biserica gr. cat., unde timp de 1 și jumătate oară în mijlocul unei călduri aproape insuportabile am cântat la liturghie. După serviciul divin — era pe la oarele 10 și un sfert a. m. — în galop la prima sedință a adunării și—serie băiete! După sedința treci la banchet, din care, cu toate bunătățile mesei, n'am avut parte decât de o ceașcă de supă, căci apropiindu-se oarele 2 jum. a trebuit cu fratele Montani dela »Tribuna« să luăm drumul gării, ca să trimitem crâmpielele de rapoarte scrise în fuga condotelui spre Brașov și Arad, unde a doua zi aveau să vadă lumina zilei. Dela gară înapoi pe jos în oraș — căci birjarul periclitat ne părăsise — la banchet, unde ajunserăm tocmai la spartul târgului. Intrând în sală aflăm că d-l profesor Precup a ridicat un toast însuflețit pentru presa română. Era prea târziu să-i mai răspundem la masă și i-am strâns numai mâna cu căldură pentru atenția ce ne-a dat-o.

După banchet — era pe la oarele 5 p. m. — plecăm pe jos la petrecerea populară din parcul orașului, la care stăm până pe la 7 seara. De-aici înapoi la hotel ca să-mi îmbrac hainele negre și să-mi schimb alburile înmuiate în sudori, ca să pot cânta la concert. După concert iarăși la mesele întinse, unde am stat până — dar nici nu mai știu până când. Când am ajuns în odaia din hotel, se luminase binisor... A doua zi același vârtej, aceeași învălmășală plăcută — dar istovitoare.

Și apoi să se mai mire onorații cetitori ai »Gazetei«, dacă rapoartele trimise între astfel de împrejurări au fost atât de palide? Cred că voi fi scuzat și în schimb voi cânta acum, după ce am ajuns la Brașov și am început să-mi coc somnul, din care n'am prea avut parte la Reghin și Toplița, să pun pe hârtie în câți-va numeri impresiile câștigate, completându-mi astfel rapoartele trimise.

Voi începe și voi încheia pentru astăzi cu cuvântul de închidere al sedinței a doua, rostit de dis-insul președinte al societății noastre teatrale Dr. I. Miha, care a resumat în următoarele cuvinte adevărate și sincere succesele și rezultatele serbărilor culturale din Reghin:

»Ajunși la sfârșitul lucrărilor noastre, căcă fac o reprivire asupra decursului adunării generale de față, spre fala fraților din Reghin cu bucurie trebuie să constat, că adunarea noastră din acest an a fost una dintre cele mai bine reușite.

Lasă, că partea oficială s'a făcut în cea mai bună ordine, dovadă că toate con-

cluzele s'au luat în frățească bună înțelegere și cu vot unanim.

Ceea-ce a dat însă o notă deosebită acestei adunări, au fost serbările înălțătoare aranjate din acest privilegiu. Amintesc frumoasa serbare populară, unde ni-s'a dat fericitul prilej a cunoaște poporul harnic și voinic din părțile acestea, amintesc cu deosebire însă splendidul concert, care a fost un adevărat deliciu sufletesc, care ne-a înălțat sentimentele și inimile și ne-a întărit nădejdea în viitorul artei române dela noi.

Nu-mi rămâne, decât să mulțumesc frățește vrednicilor români din Reghin pentru primirea bună, ce ne-au făcut, găzduirea îndatoritoare, de care ne-au împărtășit și larga lor ospitalitate, cu care ne-au răsfățat.

Mulțumesc veneratului și mult iubitului nostru măestru G. Dima și corului său, pentru splendidul concert, cu care ne-au desfătat.

Amintesc cu deosebire laudă frumoasele prestațiuni ale iubiților noștri burșieri și le doresc perseverare și spor bogat în cariera, ce s'au ales.

În fine mulțumesc onoratului public, care pornit de dorul său mare pentru cultura românească din apropiere și mari depărtări a alergat pentru a lua parte la adunarea de față.

Termin cu dorința, ca sămânța aruncată cu acest prilej în ogrorul nostru românesc, să incolțească și să aducă roade înbelșugate spre binele, mândria și mărirea națiunii noastre românești.

Capetele încoronate europene către regele Muntenegrului.

Maj. Sa Monarchul nostru a adresat regelui Nicolae I, al Muntenegrului următoarea telegramă:

»Am primit știrea, că Maj. V. a proclamat ridicarea Muntenegrului la rangul de regat. Felicitând pe Maj. V. cu această ocaziune, reînnoesc asigurarea sentimentelor mele de amicitie și urez toată prosperitatea Maj. V. și casei regale.

Francisc Iosif.

Telegrama țarului Rusiei, prin care comunică regelui Muntenegrului numirea sa ca mareșal al armatei ruse a fost cetită Mercuri după revista militară, de generalul de brigadă Ianko Vukotici, în prezența Maj. Lor. a corpului diplomatic, a miniștrilor, a demnitarilor și ofiterilor și a fost primită cu strigăte entuziaste de »Zivio regele! zivio țarul! Iată textul telegramei:

Cu ocaziunea zilei, în care poporul muntenegrean încoronează jubileul quinquagenar al domniei glorioase a Maj. V. prin ridicarea Muntenegrului la rangul de regat, mă socotesc fericit, Majestate, a vă da o probă de respectul cordial, ce am pentru Voi, numindu-vă pe ziua de 28 August mare șef al armatei rusești. În același timp vă adresez urările cele mai cordiale pentru fericirea Maj. Voastre a M. S. Reginei Milena și a întregii familii regale, precum și pentru prosperitatea și propășirea țării voastre, amica de veci a Rusiei.

D-l Milovanovici, ministru de externe al Serbiei, în numele guvernului sârb, a felicitat pe regele Nicolae prin depeșa următoare:

Consiliul de miniștrii al Maj. Sale regelui Serbiei, roagă pe Maj. Voastră să binevoiască a agreea felicitările cele mai călduroase cu ocazia proclamării Muntenegrului ca regat. Dea Dumnezeu ca o domnie îndelungată și de aci înainte să aveți spre fericirea și gloria Muntenegrului și națiunii sârbe întregi. Devotatul M. V. Milovanovici, ministru de externe.

Regele a conferit ministrului Austro-Ungariei, baron Giesl, marele cordon al ordinului Danilo.

...Sufletul ei par-că se stingea de durere, iar ochii cătau necontent prin ceața ploii: nimic nu se arăta însă, văzduhul gemea într'una...

*

Ion ca vai de dânsul ajunsese la marginea ogorului, learcă de apă; boii cu capetele aplecate stăteau neclintiti, așteptând par-că sfârșitul acestei nebunii a văzduhului.

Injurând de vre-o câte-va ori, Ion îi injugă la plug și porni spre casă. Așa viejle de mult nu se mai pomenise.

Omul pășea greu prin hleial acela și din timp în timp plugul se opria în loc iar bietul om îndemând boii se opintea și împingea plugul, până ce eșea din încurcătură.

Din când în când ridica privirile la cer, și când vedea acolo toată puzderia aceea de nori, pleca capul desnădăjduit și se gândea ce rău făcuse că se pornise pe o vreme așa de cumplită, lăsându-și nevasta singură — singurică acasă, căci mai la urma urmei dacă era să-i piară boii, ar fi muncit și ar fi cumpărat alții.

Dar acest gând se spulberă îndată, ai o ciudă i se furișă în suflet împotriva icei-ua ce trimetea această cumpănă. Li adăra aceluia cu înțepu, cu furie nebună.

Norii fugeau mereu, se loveau între dânsii, câte o pocnitură sdruncina înălțimile și ploaia pornea să cadă mai cu putere. De departe prin negura ploii văzu satul și colo lângă fântâna cu ghizjele căsuța lui și atunci puterile par-că i se înnoiră și pocnindu-și plâvanii cu harapnicul, porni mai iute învingând cu mai multă stăruioasă greutatele drumului.

Iată-l sosit. Plugul întră scârțâind pe poartă și se oprî în fundul ogrăzii lângă grajd.

Ion dădu drumul boilor în grajd și porni spre casă. Dar în clipa când păși pragul, o lumină alba străbătu văzduhul, o troznitură răsună și el căzu mototol pe pământ. De sub grinzii începură să iasă limbi de foc și curând casa fu în flacări. Savasta eși din casă galbenă ca ceara și rămase ca de lemn înaintea trupului lui Ion. Se plecă asupra lui, îl achipui, îl privi și cu vocea stinsă abea îngână.

— Ioane... Ioane...

Îi era așa de mare durerea încât nici nu putea plânge, stătea neputincioasă ca un copil și abea mai târziu băgă de seamă focul și se repezi spre sat, strigând cât ce putea:

— Foc, oameni buni, foc.

Atâta putu spune și căzu grămadă în norol.

Ploaia începuse să contenească, norii să se distrame și printre frânturile vinete prinseră să apară pete albastre din seninul cerului.

Casa ardea și nimeni nu-i putea veni în ajutor. Zădarnic se munceau oamenii să stingă focul, zădarnic aduceau apă și cu o pompă stropseau casa cuprinsă de flacări, grinzile părăiau, se năruiau și totul pierea în limba mistuitoare a focului.

Oamenii nu știau ce să gândească despre această întâmplare: cei mai bătrâni își făceau cruce, iar bătrânele șopteau între dânselle:

— Bietu Toașcă! L'a pedepsit D-zeul!

— Apoi vezi lele Catincă, el de un an de zile nu mai călcase pridvorul bisericiei, și cică mai râdea și așa de cele sfiate.

Savasta fu ridicată de oameni și dusă la lelea Catincea, unde făcuse două săptămâni de zile între viață și moarte.

Iar locul unde se văd dă-âmaturile casei lui Toașcă, oamenii lui îl privesc cu frică și mulți își fac cruce, când trec pe acolo, temându-se ca de necuratul...

Ion Sân-Giorgiu.

O nouă „vitejie“ gendarmerească.

După cazul de volnicie gendarmerească ne mai pomenită, săvârșit în Ocna-Sibiului față de d-l avocat Dr. N. Cristea, ni-se face cunoscută o altă „vitejie“ a gendarmilor din Ocna.

Iată ce ni-se scrie despre cel mai nou caz de brutalitate:

Sibiul, 31 Aug. c.

Vă aduc la cunoștință un nou caz de abuz de-al gendarmilor, ce a avut loc Sâmbăta trecută în Ocna-Sibiului.

D-na *Anuța Soreanu* din Caracal (România) se preumbla în numita zi, liniștită prin parcul Ocnei, ținând de mână pe cei doi copilași ai d-sale, și fiind îmbrăcați în costumul național din țară, la un moment dat, se pomeneste cu un jandarm, care îi taie calea și-i spune ceva în aspra limbă ungurească, din care nu înțelegea, decât *nem Sabăt*. D-sa necunoscând limba, nu știa de ce e vorba, jandarmul însă îi face semn să-l urmeze și o duce împreună cu copiii la cancelaria băilor, unde, după ce-i ține aproape un cias și jumătate, i-se ordonă să ia jos brăul treicolor, cu care erau înveștii copii, și să-l depună acolo. Dânsa protestă, spunând că nu au dreptul să facă aceasta, deoarece *nu e supusă austriacă sau ungară*, ci e din România și impunându-i-se să scoată brăul treicolor, insultă nu pe Românii de aci, ci direct statul român, și că se atinge de dreptul, de care *oricare strein se bucură în orice stat civilizat*. Dar nu a avut cu cine, căci jandarmul se duce la copii, ce tremurau în fricoșă și le ia brăurile tricolore dela micuții, cari conștienți parcă de nedreptatea ce li-se făcea, le țineau cu mânuțele, nevoind să le dea, în vreme ce acesta spunea în românește: *»Am jurat, că frunza tricoloră română, nu o să-o poarte nimeni în țara ungurească«*.

D-nei Soreanu i-s-a pus apoi în vedere, că nu va putea părăsi țara, până nu va anunța autoritățile, apoi i-s-a dat drumul.

Șind mândră din cancelaria stabilită, cu micuții despoiați de cea mai frumoasă podoabă a costumului național, spuse Românilor, cari o așteptau grămadă la ușa celei întâmplătoare și adresându-se unei d-ne transilvănene îi zise: *»Vă plâng d-nă pe toți Românii, de aci, dar în același timp vă admir din toată inima, că vă puteți menține și trăi, în mijlocul unui popor, atât de...«*

Așa s-a petrecut cazul, dar toate sunt degeaba.

E timpul să se știe, că ori ce ar face, nu vor putea să ne facă a ne lăpăda de limba, obiceiurile și mândrul nostru port.

St. M.

Ziarele despre succesul inginerului Vlaicu.

Intreagă presa română se ocupă în mod elogios cu recentul zbor al compatriotului nostru d-l inginer Vlaicu. Toate ziarele se ocupă la loc de frunte cu succesele obținute de d-l Vlaicu și sunt, unanime în constatarea importanței acestui zbor, prin care tânărul nostru inginer ardelean și-a câștigat un loc de frunte între aviatorii lumii. Reproducem în nrul nostru de azi câte-va voci de presă:

»Seara«.

»Alătăeri Vlaicu s-a urcat la 150 de metri și a făcut un zbor splendid. A străbătut aerul cu același zbor sigur, lin și impunător, cu care am văzut sburând în primăvară la hipodrom pe universal aplaudatul Bériot.

Cu zborul lui Vlaicu de alătăeri intrăm și noi în marea luptă pentru cucerirea aerului. Vlaicu ne-a dat mândria de a vedea și geniul românesc luând parte în marea luptă, în care numai foarte puține numuri s'au putut manifesta până azi.

Stăm alături cu Francezii, cu Germanii, cu Italianii și cu Americanii.

Este un adevărat triumf al geniului nostru național și țara întreagă trebuie să-i fie recunoscătoare tânărului inginer.

Să-i mulțumim, că învingând în lupta cea mai temerară, pe care a încercat-o omenirea doritoare să-și supere puterile

naturei, ne învață pe toți să avem încredere în inteligența, în talentul, în puterea de invenție a Românului.

Cel puțin de astădată să înțelegem, că nu ne este permis să fim sceptici și îndărătnici, când este vorba de fiii acestui neam, cari muncesc pe drumul cel greu al invențiilor tehnice.

Să învățăm, că este una dintre cele dintâi datorii ale statului să le vie acestor binecuvântați fii în ajutor și să le pue la dispoziție, fără precupețire toate mijloacele, de care au nevoie.

„Adevărul“.

»După cele câteva încercări din ultimele trei săptămâni, Aurel Vlaicu a făcut alătăeri primul său mare zbor complet reușit, marcând astfel și prima zi de desăvârșit succes pentru aviațiunea românească.

A fost o zi de meritat succes și pentru străduințele tânărului inventator, dar în același timp, o zi, în care s'a dat mândriei și amorului nostru propriu național satisfacțiunea, la care ne credeam îndrituiți să năzuim.

Aurel Vlaicu a parcurs în 14 minute, cu aeroplanul său, treizeci de kilometri, menținându-se la o înălțime medie de o sută cincizeci de metri.

Pentru acei, cari au urmărit fazele de dezvoltare ale aviațiunii străine în primele sale începuturi, pentru cei ce cunosc cele dintâi încercări ale aviatorilor, astăzi definitiv consacrați, succesul lui Aurel Vlaicu e fără concurență și fără rival din punctul de vedere bine înțeles al celor dintâi încercări. Și nu e nici o exagerare în afirmațiunea aceasta, deoarece, istoria primelor debuturi ale aviațiunii din toate țările, o confirmă. Nu a fost primă încercare mai reușită, decât a lui Vlaicu și nu se cunoaște zbor mai regulat și mai sigur ca acela, pe care l'a executat deunăzi aviatorul român pe platoul dela Cotroceni.

Și dacă primul său zbor a dus la asemenea rezultate, restul experiențelor ce vor urma ne rezervă fără îndoială și mai frumoase surprize și mai complete succese, cari ne vor da dreptul, ca și succesul de alătăeri, să privim tot mai încredințați, tot mai siguri spre triumful definitiv consacrat aviațiunii românești, care își începe cu Aurel Vlaicu prima și epocă adevărat serioasă.

BCU Știri Central University Library

— 20 August v.

Reprezentanța orașului Brașov va ține luni în 5 Sept. n. la orele 3 p. m. o adunare generală ordinară, având la ordine zilei preliminar despre venitele și cheltuielile orașului Brașov în anul 1911. Ședința se ține în casa »Statului«.

Cursuri de limba română la universitatea din Budapesta. Primim următorul aviz: În sem. de iarnă al anului școlar 1910—11 se țin următoarele cursuri:

1. *Elemente slave în limba română*. (românește). La săptămână 2 oare. Luni și Marți d. m. la 6—7 Săla 11.

2. *Celirea și explicarea textelor vechi românești*. (românește). La săptămână 2 oare. Mercuria și Joi d. m. la 6—7 oare. Tot acolo.

3. *Gramatica română*. (Pentru începători, ungurește). La săptămână 2 oare. Vinerea d. m. la 5—7 ore. Tot acolo.

Căciova, la 30 Aug. 1910 st. n.

Dr. Iosif Popovici.

P. S. Toate gazetele sunt rugate a anunța aceste cursuri în interesul general al studiului limbii române.

Pentru inundații nenorociți din Caraș-Severin au intrat până acuma la casa arhidiecezană din Sibiu din partea comunelor bisericesti ale arhidiecezei suma de 18,757 cor. 75 b.

Intinderea holerei Ziarele din Budapesta înregistrează 3 noi cazuri de holeră. Din Pojun se anunță că Mercuri s-a făcut autopsia cadavrului Magdalenei Truko. S-a constatat că dânsa suferea de holeră asiatică.

Miercuri seara au fost transportate în spitalul Francis Iosif din Viena 3 persoane bolnave de holeră. Institutul bacteriologic a studiat escrementele bolnavilor, până acum însă nu s-a putut pronunța asupra caracterului bolii. Se crede însă, că este vorba de holeră asiatică.

Agenția telegrafică Wolf află din loc competent oficial, că în tot districtul poliției Berlinului nu s-a produs nici un caz de holeră.

În ultimele 24 de ore s-au constatat în provinciile Bari și Foggia 10 cazuri noi de holeră și 12 decese.

Câteva cazuri de holeră s-au ivit în vilaetul Van (Turcia), dintre cari unul urmat de moarte.

În ultimele 24 de ore au căzut bolnave în Petersburg 59 de persoane cu simptome de holeră. Sunt 19 morți. Totalul bolnavilor de holeră este de 651. După știri din Odessa ciuma devine tot mai amenințătoare. Sunt temeri, că ciuma bubonică se transformă în ciumă pulmonară. Dela izbucnirea holerei s-au constatat 24 de cazuri, dintre cari 14 au fost mortale.

Incercarea de contrabandă a soției unui bancher. Din New-York se anunță, că oficial vama a fost anunțat pe cale particulară că soția bancherului John Reynolds, care se întoarce din Europa cu vaporul »Mauretania«, aduce cu sine și un colan de pietre scumpe în valoare de 300.000 lei. Sosind la New-York un funcționar a întrebat-o dacă are asupra ei lucruri cari trebuiesc vănuite. La răspunsul ei negativ, funcționarul i-a făcut o perchiție corporală și i-a cercetat bagajele, dar n-a găsit nimic. La plecarea doamnei, funcționarului i-a părut că dânsa are o freză prea mare, i-a căutat părul și a găsit atunci colanul în bucle. D-na Reynolds va fi amendată, pentru că a voit să păcălească vama, cauzându-i pagube.

Conferința uniunii interparlamentare a fost deschisă alătăeri în Bruxelles sub presidența ministrului Beernaert, care a fost proclamat președinte.

Reuniunea proprietarilor de vite din Oraștie — precum scrie »Tovărășia« — prosperează în scurtul timp de 3 luni, de când există în mod imbucurător. Reuniunea are deja 1475 membrii cu 1885 cuote. Numărul vitelor asigurate este de 4981, în preț de aproape K 1½ milion.

Dela 8 Mai a. c. de când »Reuniunea« și-a început activitatea până la 12 August a. c. s'au întâmplat între vitele asigurate 31 de cazuri de boală și nenorociri. Dintre aceste 26 de vite s'au prăpădit și Reuniunea a plătit până azi 21 cazuri de pagubă, pentru cari a rânduit numai 12 incassări de câte 4 fileri după fie-care K 100 asigurate.

Cu considerare, că sumele asigurate la Reuniune trec peste K 1.400.000, direcțiunea centrală a hotărât a împărți Reuniunea în două grupe.

Mănăstirea Prislopului.

Vara aceasta Ilustritatea Să Dr. Vasile Hossu episcop al Lugojului a petrecut vre-o 3 săptămâni la mănăstirea Prislop, așezată într-o vale micuțată a țării Hațegului. Aceasta mănăstire are să fie curând un centru religios și un puternic izvor de viață bisericească în Ardeal.

Intemeiată, după legendă, în veacul al XIV-lea de Sf. Nicodim, care a trecut apoi la Tismana, a fost din temelie restaurată de Doamna Samfira, fiica lui Moise Basarab, voivodul Munteniei, care perzându-și tronul, a trecut în Ardeal sub protecția principelui transilvănean Samfira s-a căsătorit aici de 2 cri și a primit dela Stefan Băthory, principele Transilvaniei, domeniul din »proprietatea Silvașului, unde se află și Prislopul. Acolo a intemeiat mănăstirea, la care retrăgându-se și-a petrecut zilele din urmă. A murit în 1580 și osemintele ei zac în pridvorul mănăstirii, unde se cetește un frumos epitaf pe lespede de piatră, scris latinește.

În veacul XVI Prislopul a fost și scaun episcopesc, până ce intemeindu-se prin Mihai Viteazul mănăstirea din Bălgărad, vlădica Ioan dela Prislop și a mutat reședința la Bălgărad. De aci încolo nu mai știm nimic despre Prislop, până pe la mijlocul veacului XVIII, când valurile luptelor profesionale din Ardeal au ajuns și acolo. Mănăstirea din Prislop, ca și celelate, în 1762 la ordinul generalului Bucov a fost dărămată. După aceea ici colea aflăm urme istorice despre încercări de a restaura, de pre călugări și preoți, cari au ținut și școala în ea. Dela anul 1847 însă n-a mai fost preot statul la Prislop.

În 1898 vicarul Hațegului, azi canonic la Lugoj, vrssm. Nicolae Nestor, a constituit un comitet pentru îngrijirea mănăstirii și cu banii adunați prin colecte, a restaurat biserica, zidită în stil curat bizantin, în formă de cruce, cu cupolă și boltituri; apoi a zidit în locul școlii și locuințe vechi o casă nouă cu 2 chilii și foisor. În anul 1901 P. S. Sa Dr. Demetriu Radu, episcopul Lugojului, a condus un pelerinaj mare la Prislop. De atunci în fiecare an de 2 ori (Duminecă după ziua Sf. Ioan Teologul și la înălțarea Sf. Cruci) se duce poporul în peregrinaj la mănă-

stire, unde cu atari ocazii se mărturisește poporul, se slujește afară sub un șopron mare (biserica e strămtă) și se predică.

P. S. Sa Episcopul actual al Lugojului Dr. Vasile Hossu, precum știut este, dorește să dea Prislopului o și mai mare însemnătate bisericească și națională. Însemnătatea unui centru religios și izvor de puternică viață bisericească.

E vorba de restaurarea ordinului călugăresc oriental în biserica română unită. O dorință veche și frumoasă. Rostul acestui ord călugăresc nu ar fi trândăvie și săvârșirea de ceremonii pe banii poporului credincios; ci pe lângă satisfacerea cerințelor religioase prin cultivarea unui loc de pietate ar fi: ținerea de misiuni pe sate pentru moralizarea poporului, cultivarea agrului înțelenit al literaturii bisericești, creșterea tinerimii la diferite institute (școala de cantori la mănăstire.) Deci scopul e progres religios și prin aceasta devine chestia de cea mai mare însemnătate națională. Se cer călugări luminați și cei mai mari binefăcători ai neamului ar deveni aceia, cari ar avea dela D-zeu chemarea spre îmbrășarea acestei cauze.

Acum, până la o eventuală altă dezvoltare a lucrurilor, sediul acestui ord călugăresc ar avea să fie Prislopul. P. S. Sa Episcopul Hossu a și zidit deja acolo o casă mare cu 2 rânduri, pentru a cuprinde în sine călugăria. Acea casă a servit vara aceasta de reședință episcopescă. Și toți, căți au ținut să-și facă reverințele în vara aceasta la acel loc (preoțimea și inteligența din jur), pe lângă primirea neînchipuit de afabilă, de care au avut parte, au putut să audă pe P. S. Sa vorbind cu atâta însuflețire despre planurile ce privire la mănăstire. Vara aceasta a fost și un specialist dela comisiunea monumentelor istorice ale țării, care a desfăcut varul de pe pictura veche a bisericii, redându-i astfel înfățișarea originală; a fost și vicecomitele comitatului pentru inspicarea terenului în scopul pregătirii unui drum regulat până la mănăstire, peste dealuri. Se mai așteaptă isprăvirea iconostasului din partea picturii Smilgeșchi, apoi biserica se va sfinți din nou, se va aduce cu mare procesiune dela Blaj icona făcătoare de minuni a mănăstirii și dacă pe atunci — pe anul viitor — va fi rezolvată și chestia restaurării ordinului călugăresc, nimic nu va mai sta împotriva, ca Prislopul să-și reieze rolul său istoric — cultural în viața poporului românesc din Ardeal!

Dr. N. B.

Bibliografie.

A apărut Nr. 5—6 pe lunile Mai—Iunie din »Revista Idealistă« revistă creștină-socială. Director: Mihail G. Holban. Anul VIII cu următorul cuprins: D. Petrescu-Comnen: Dreptul de intervenție al Statului în favoarea muncitorilor. D. I. Roosevelt: Educației Democratice II. D. I. Sân Georgiu: Campănă, Nuvelă. D. P. Vulcan: Iisus Christos și doctrina sa. I. D. D. Borăide: Poezii. D. I. Bacalbașa: Cronica teatrală. D. Mihail G. Holban: Politica internă. Buletin bibliografic și literar. D. recția și administrația Călea Dorobanților, 75. Reproducem din acest număr nuvela lui I. Sân-Georgiu »Campănă«.

Nunta Țiganului. Aduc la cunoștință d-lor colegi învățători precum și diletanților noștri dela sate că a apărut noua mea lucrare »Nunta Țiganului« comedie în un act scrisă în versuri, prețul 60 fil plus 5 fil. porto.

Prețul este a se trimite înainte pe adresa de jos în bani sau mărci poștale Măgărele, 31 August 1910 (u. p. Bükös comitatul Tarnava mare). Emanuil Suciu învățător.

POSTA REDACȚIEI.

E. S. în Măg. În n-rul de Duminecă mai pe larg.

ULTIME ȘTIRI.

Belgrad, 3 Sept. Din cauza întinderii epidemiei de holeră în Ungaria, autoritățile sanitare sârbe au hotărât să stabilească de-alungul frontierei puncte de observație, să supere la izolare, în lazareturi, pe călătorii suspecti și să pretindă pașapoartele călătorilor, măsură care fusese suspendată de curând.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Sucesorii.

Redactor respons: Ioan Spuderoa.

ATENȚIUNE.

„AIDA” VERGE și BLUE STAR CONTINENTAL

hârtie de cigarete veritabilă numai cu insigniile ce se văd pe anunț!

FERȚI-VA DE IMITAȚIUNI FĂRA VALOARE!

MARQUE REGISTERED

Nr. 14317/910

PUBLICAȚIUNEA unei licitațiuni cu oferte.

In 20 Septembrie 1910 la 10 oare a. m. se va ținea în localitățile de oficiu ale despărțământului economic (V-a) al magistratului — Strada Aurarilor Nr. 5 — licitație publică cu oferte, spre a da în întreprindere lucrările, cari garantează facearea canalului din Strada Ciocrac începând dela cimiteriul român gr. or. (Nr. 18) până la îmbucarea sa în canalul suteran din stradă și cari lucrări cuprind și regularea Stradei Ciocrac începând dela cimiterele române gr. or. până la casa Nr. 16 precum și asortarea tuturor materialelor necesare la aceste lucrări.

Operatul publicațiilor, care conține condițiunile de ofertă, condițiunile lucrărilor de făcut și ale asortărilor precum și condițiunile contractului ce are să se încheie — mai de parte planurile de situațiune, măsurările și preliminarile — toate acestea se află depuse — până în ziua, ce premerge zilei de licitație aci arătate — la oficiul indicat aci mai sus, unde se și pot ceti în oarele de oficiu antemeridiane, tot aci se pot căpăta și formulare pentru ofertările de făcut.

Ofertele instruate în sensul condițiunilor pentru oferte sunt a se prevedea cu timbru de 1 cor., a se închide și până la 10 oare a. m. a zilei de 20 Septembrie, sau a se preda imediat în oficiul despărțământului magistratual sus citat, sau adresate Magistratului a se pune pe postă.

Vadiul este fixat cu 5% dela suma ofertată și este a se plăti la cassa orașenească sau în bani gata, sau în hârtii de valoare, menționate în condițiunile de oferte.

Nu se acceptează oferte necomplet instruate, întârziate precum nici oferte făcute pe cale telegrafică.

Adresa pe ofertă are să sune cum urmează: ofertă pentru darea în întreprindere a lucrărilor pentru asigurarea lucrărilor de a face canalul din Ciocrac și de a regula str. Cioc-

rac, toate cuprinse în publicațiunea licitațiunei cu oferte făcute de Magistrat sub No. 14317/9.0.

Brașov, în 26 August 1910.

Magistratul orașenesc.

No. 1186, 1—2.

Nr. 14193/910

PUBLICAȚIUNEA unei licitațiuni cu oferte

In puterea concludului luat de reprezentanța orașenească în ședința dela 14 Junie 1910 se va ținea la 22 Septembrie 1910 la 10 oare a. m. licitațiunea publică cu oferte în scris în despărțământul al V-lea al magistratului orașenesc (despărțământ pentru afaceri economice, Strada Aurarilor Nr. 5) spre a da în întreprindere lucrările pentru ridicarea unui edificiu pentru administrația și altul pentru uzina de gaz cu cărbuni, cari au a se ridica pe curtea uzinei de gaz cu cărbuni lângă drumul S. Petruului Nr. top. 9219.

Operatul de publicare, înființat de Esc. Sa Ministrul de interne sub Nr. 69147/910 cuprinde condițiunile de ofertă, condițiunile lucrărilor și ale asortărilor precum și condițiunile de contract, mai de parte planurile de zidire, măsurările și preliminarile se află depuse în localul oficiului aci mai sus menționat până în ziua ce premerge zilei de licitație și aci pot fi cetite în oarele antemeridiane dela 8—12; tot aci se pot căpăta și formulare pentru oferte.

Ofertele instruate în modul aci indicat sunt a se prevedea cu timbru de o coroană și a se închide, apoi a se preda, sau imediat în oficiul pentru afacerile economice sau adresate Magistratului și a se pune pe postă așa de timpuriu, ca până la 22 Sept. 1910 la 10 oare a. m. să fie în mâna Magistratului.

Vadiul este stabilit cu 5% dela suma ofertată și este a se plăti la cassa orașenească sau în bani gata sau în hârtii de valoare, menționate în condițiunile de ofertare.

Nu se vor accepta oferte necomplet instruate, oferte întârziate precum nici oferte făcute pe cale telegrafică.

Pe ofertă trebuie să fie scrisă următoarea adresă:

Ofertă pentru darea în întreprindere a lucrărilor pentru zidirea unui edificiu de administrație și al unui edificiu al meșterilor, ce este a se ridica pe curtea uzinei de gaz cu cărbuni de lângă drumul Săn-Petruului în necs cu publicațiunea făcută sub No. 14193/910.

Brașov, în 25 August 1910.

Magistratul orașenesc.

1186, 1—2

O profesoară franceză

diplomată dă oare delimba francesă, eventual și la locuința elevilor.

Informații mai de aproape se pot lua: Villa Bologna, Șirul cetățuii, Nr. 9. dela 10—12 a. m. și dela 2—4 oare p. m.

In prăvălia

domnului Ilie Floașiu în Mercurea-Erd.-Szerdahely află aplicare imediat un practicant cu 2—3 clase gimnaziale sau reale.

1129 2—3.

Emmy Albrich

Incepe oarele de cant și Pian în 12 Septembrie s. n. Informațiuni se pot lua Strada Prundului 53.

1135,2 1—

Abonamente la

„Gazeta Transilvaniei”, se pot face ori și când pe timp mai îndelungat sau lunare.

Administr. „Gazetei Trans.”

Prețuri de tot scăzute.

Din cauza strămutării vând toate **confecțiunile lucrate cu mâna** cu prețuri de tot scăzute.

Fritz Bolesch

Strada Mihael Weis. Casa Copony.

Nr. 1118,3—150.

Cumpărare ocazională.

Am onoare a aduce la cunoștința On. public, că am cumpărat magazinul de galanterie al d-lui

F. X. KNALLER

Strada Vămei nr. 2.

Pentru reducerea depozitului vând toate articolele în decurs de 3 săptămâni cu prețuri foarte scăzute. Depozitul se poate vizita și fără de a cumpăra.

Cu toată stima

Viktor Butyka.

1134,1—5.

Tipografia Mureșanu Brașov

Târgul Inului nr. 30.

Biroul Tipografiei în curte et. I.

ȘTIINȚĂ, ARTĂ ȘI PROGRES

Telefon inter. nr. 226.

Aici se efeptuesc toate comanda.

Acest stabiliment este arangiat din nou cu un bogat asortiment de material, cu cele mai frumoase și mai moderne corpuri de litere, provăzut cu toate mijloacele tehnice tipariului, astfel încât ne-a flăm în plăcuța poziție de a putea satisface pe terenul artelor grafice, și celor mai rafinate dorințe. Fără concurență, la nivelul recerut de timpul prezent s'a avântat Tipografia A. Mureșian, prin noaua arangiere. Muncitori experți, puteri de primul rang. De aceea ne este posibil a pregăti urgent și cu acurateță ori ce lucrare cât de extinsă, opuri, Istoriei, volume, monografii, și tot felul de lucrări cât de complicate la noi se efeptuesc prompt, cu febrilă iuteală, gust și frumșețe artistică, Prețuri moderate.

Ne rugăm pentru spriginirea binevoitoare prin dese comanda. Toate comanda, scrisorile, mandatele și banii, sunt a se adresa direct la

Dirrecțiunea Tipografiei A. Mureșian Brașov

IMPRIMATE, CĂRȚI, științifice, didactice și literare. — STATUTE, — foi periodice, Prețuuri curente Protocoale tabelarice, tot felul de Invitări la petreceri, logodnă, cununie, în color și simple, lucrări artistice esecutate modern. Toate comanda vor fi punctual, grabnic efeptuite cu prețurile cele mai conveniabile.

Atelier de arte grafice stabiliment nou arangiat cu cele mai frumoase litere

LUCRĂRI PENTRU bănci, Bilanțe, Libele de depuneri esecutate artistic în toate culorile după dorință. Compturi, adrese Circulare, Scrisori, Firme, DIPLOME, GALANTERII, Bilete de vizită, Logodnă, Cununie, Necroloage. Tot soiul de table și anunțe, prețuri foarte moderate. Cele mai moderne tipări-turi comerciale.

Stabiliment de nou asortat și arangiat cu cele mai bogate garnituri